

ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΛΤΕΖΟΙ

Ἦτο ἐπόμενον, ὅτι ἡ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ Κράτους ἐπάνοδος τῶν Φιλελευθέρων μὲ τὰς γνωστὰς ἀρχὰς καὶ ἐπαγγελίας τῶν, θὰ ἀνεκίνησε τὰς ἀποικίας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι γενικῶς εἶνε ἡδικοημένοι, ἰδίως δὲ ὑπέφεραν ἐπὶ τοῦ ἱμπεριαλιστικοῦ Ὑπουργείου.

Ὁφείλομεν δὲ νὰ εἰπωμεν ὅτι τὸ νέον Ὑπουργεῖον δὲν ἔχασε καιρὸν, καὶ πρὶν ἢ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ Κοινοβουλίου καὶ ἀναπτύξῃ τὸ ἐπίσημον πρόγραμμά του, ἐσχημάτισεν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἐξ αὐτῶν τῶν μελῶν του, διὰ νὰ μελετήσῃ τὰ διάφορα προβλήματα τοῦ Τρανσβάαλ.

Θὰ ἀφήσωμεν τώρα τοὺς Τρανσβαλινοὺς μὲ τὰς ὑποθέσεις τῶν, — καὶ γνωρίζομεν ὅτι εἶνε λαὸς ὁ ὁποῖος ἡξεύρει νὰ ἐπωρελῇται ἐγκαίρως ἐκ τῶν περιστάσεων, — θὰ ἀποσποληθῶμεν δὲ ὀλίγον μὲ μίαν πλητιετίεραν πρὸς ἡμᾶς ἀποικίαν, μὲ τὴν Μάλταν.

Ἰδοὺ τί συμβαίνει τώρα ἐκεῖ κατὰ πληροφροσύνη ἀσφαλιστάτας.

«Οἱ κάτοικοι τῆς Μάλτας ἀπὸ καιροῦ κινουμένων ὅπως καταπολεμήσωσι τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν ἐν τῇ Νήσῳ, καὶ ἐπαναφέρουν τὸ παλαιὸν Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον περιβίβασεν ὁ κ. Τσάμπερλαιν θεωροῦσι τὴν περίστασιν κατάλληλον διὰ τὴν εὐδοκίμησιν τοῦ κινήματος τῶν. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ὁ πρῶτος Ὑπουργὸς τῶν Ἀποικίων ἤθελεν ἐπὶ κλέον νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν εἰς τοὺς Μαλτέζους, αἱ ὁποῖαι ὁμως ἐπέμνον εἰς τὸ νὰ ὀμιλοῦν τὴν σικελιακὴν διάλεκτον. Κατόπιν ταξιδίου ἐν Ἰταλίᾳ, ὁ κ. Τσάμπερλαιν εἶχε δηλώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅτι διὰ νὰ εἶνε εὐάρεστοι πρὸς τὴν Ἰταλίαν, φίλην τῆς Ἀγγλίας, ἐσχημάτισε τὴν ἀπόφασιν ν' ἀναστειλῇ τὴν ἐκτίλεισιν τοῦ Διατάγματος ἐκείνου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικαθίστατο ἡ Ἰταλικὴ διὰ τῆς Ἀγγλικῆς γλώττης ἐπὶ τὰς δεκαπέντε ἐτῶν. Ὁ ἐξαγγελισμὸς δὲ ἐξηκολούθει Οἱ Μαλτέζοι ἤδη ζητοῦν πρῶτον καὶ πρὸ πάντων ἀντιπροσωπίαν καθαρῶς αὐτόνομον, δηλαδὴ Ἐθνικὸν Συμβούλιον αὐτόνομον. Ζητοῦν τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, καὶ τὴν ἰδίαν λαϊκὴν Συμβουλίαν. Τέλος δὲ ἀπαιτοῦν ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας ὅπως τοῖς δώσῃ τὰς ἐλευθερίας τὰς ὁποίας εἶχον ἄλλοτε, καὶ τὰς ὁποίας ἡ Μ. Βρεταννία ὑποσχέθη νὰ διατηρήσῃ καὶ εὐχρινὸς καταργήσῃ. Ἐλπίζουσιν δὲ ὅτι ἡ νέα φιλελευθέρα Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἀνατρέπει τὴν πολιτι-

κὴν τοῦ κ. Τσάμπερλαιν, θὰ τοῖς δώσῃ ἱκανοποίησιν. Εἶνε ἀποφασισμένον νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ κίνημά των ἕως ὅτου θριαμβεύσουν αἱ διεκδικήσεις των.»

Ἀρα, ἀπὸ δύο ἀποικίας τῆς Ἀγγλίας μᾶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ εὐαγγέλιον, σημαίνεται ὁ αὐτὸς σχεδὸν κώδων. Εἶνε λαοὶ οἱ ὁποῖοι ἡξεύρουν πολὺ καλά νὰ ἐπιγρυπνοῦν ἐπὶ τῶν ἐλευθερίων των, ὥστε νὰ μὴ ἀφήνουν τὸν καιρὸν νὰ διδῇ εἰς τὸν κυριάρχην δικαιώματα παραγραφῆς.

Ἡμεῖς ὁμως τί κάνομεν; Ποῖαν κίνησιν σοβαρὰν ἐδείξαμεν ἀπ' ὅτου ἐδόθη ἡ λαμπρὰ εὐκαιρία; Ποῦ καὶ πότε αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ σφραῖς τοῦ λαοῦ συνηθροίσθησαν διὰ νὰ ἀποφασίσουν περὶ τῆς πορείας, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν περιστάσεων;

Ὑπάρχουν αἱ λέγοντες ὅτι αἱ Φιλελεύθεροι εἶνε χειρότεροι ἀπὸ τοὺς Συντηρητικοὺς διὰ τὴν Κύπρον, ὅτι οἱ συντηρητικοὶ προνοοῦν περισσότερον διὰ τὴν τύχην τοῦ τόπου, ἢ αἱ ἀντίπαλοι των, καὶ ὅτι τίποτε δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τοῦ ὁπαδοῦ τοῦ Μεγάλου Γέροντος.

Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε μία ἀπόλυτος γνώμη, τὴν ὁποίαν ἐκ τῶν προτέρων δὲν δύναμεθα ν' ἀσπασθῶμεν. Καὶ ἄλλοτε εἶπομεν ὅτι ἡ Κύπρος δὲν πρέπει νὰ ἐξαρτήσῃ τὰ ζητήματά της οὔτε ἀπὸ τὴν μίαν οὔτε ἀπὸ τὴν ἄλλην μερίδα τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζῃ νὰ ὠρελῇται καὶ ἀπὸ τοῦ μὲν καὶ ἀπὸ τοῦ δὲ ὅταν ἡ περίστασις τὸ καλέσῃ.

Οἱ Φιλελεύθεροι ἐβῶσαν εἰς τὴν Κύπρον τὰ μικρὰ συνταγματικὰ δικαιώματα τὰ ὅποια ἔχομεν, καὶ τὴν μεταρρυθμίσιν τῶν Δικαστηρίων. Οἱ Συντηρητικοὶ μᾶς ᾤκησαν σημαντικῶς τὸ κενό τῶν Δημοσίων Ἔργων, καὶ ἐδείξαν ἀρκετὴν προθυμίαν ν' ἀναπτύξουν οικονομικῶς τὴν χώραν. Ἐράνησαν ὁμως ἅκαρδοι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Φέρου τῆς Ἰσοτελείας, καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Τσάμπερλαιν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ζητήματος τούτου ἦσαν κυνικῶς ἀνόητοι.

Τώρα ἔρχονται οἱ Φιλελεύθεροι εἰς τὴν ἐξουσίαν, μὲ εὐρυτάτας ἰδέας περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀποικιακῶν πραγμάτων, καὶ ἀρχὰς ἀνταξίας τῶν λαμπροτάτων παραδόσεων τῆς Ἀγγλίας.

Καὶ ἂν αἰσθη εἰμεθα πεπεισμένοι ὅτι δὲν εἶνε εἰλικρινεῖς, ἔχομεν ὁμως τὸ ὑπέρτατον καθήκον πρὸς τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου, μισοῦ-

μενοι ἐπὶ τέλους τοὺς κατοίκους τοῦ Τρανσβάαλ καὶ τῆς Μάλτας, νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν τοιαύτας εὐνοϊκὰς περιστάσεις, — αἱ ὁποῖαι, δύναμεθα νὰ φοβούμεθα, δὲν πύρρονται συχνά.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΕΛΛΑΔΑ

ὑπὸ Rev. W. R. Livingstone, M. A.

Διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὸ ἀληθὲς μεγαλεῖον τῶν Ἑλλήνων πρέπει νὰ μελετήσωμεν τὴν πολιτικὴν τῶν ἱστορίαν, τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνάς των, τὴν πρόοδον αὐτῶν ἐν τῇ νομοθεσίᾳ καὶ τῇ ἐμπορίᾳ.

Ὁ ἰδιωτικὸς τῶν βίος δὲν δεικνύει τὸ μεγαλεῖον τῶν τόσο καλὰ, ὅσοι ὑπῆρχον ἠθικαὶ ἰδιότητες αἱ ὁποῖαι ἡσχέμιζον τὰς ἀπλὰς γὰρας, ἐν ᾧ δὲν ἡγύζον τοὺς διδασκάλους τῆς παιδείας καὶ τῆς δόξης, ὡς ὁ Διοσκύλλος καὶ ὁ Περικλῆς.

Ἀλλὰ τὸ μέγα γεγονός τὸ ὁποῖον ἀναποδράστω καταπλήττει πάντας τοὺς γνωρίζοντας καὶ ἐννοοῦντας τοὺς Ἕλληνας, εἶνε ὁ μέγας μεταξὺ αὐτῶν ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ πνεύματος.

Πρίν γε τὸ ἀνθρώπινον γένος ἔχει λόγους νὰ εὐγνωσκῇ τοὺς εὐγενεῖς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας οἵτινες ἐκίσωσαν αὐτό.

Ἡ φιλολογία τῶν ἔχει ἐκείνη ἰσχυρὰν θήνικον ἐπὶ τὴν, καὶ εἰς τῶν ἀρίστων εὐρωπαϊκῶν κριτικῶν τῶν ἡμερῶν μας, ὁ Μαιθωὶς Ἀρνολδ, εἶχε διάνοιν εὐρύτατα στηριχθεῖσαν ἐπὶ τοῦ Ἑδραϊσμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ φιλολογία τῶν Ἑλλήνων εἶνε ἡγεδὸν ὑπεράμειλλος, καὶ ἐν αὐτῇ δύναμεθα νὰ εὐρωμεν τὰ ἀγνότητα πρῶτα τῆς πεζογραφίας εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ ρητορικὴν, καὶ ὁ Ρενὰν ἤθελε νὰ ἀπονεύρῃ μίαν λέξιν ὑψηλοῦ ἐπαινοῦ πρὸς τὸν ἀπόστολον Λουκᾶν ὅταν εἶπε περὶ αὐτοῦ ὅτι κγράφει ὡς Ἕλληνας.

Οὐδεὶς σχεδὸν λαὸς, ἐξ ὧν ποτὲ ἐζητήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνέκυψε τοσούτον εἰς τὰ πολιτικὰ, ἢ ἐγράψῃ τοσούτον ἀριθμὸν ἐξῶν βιβλίων, καὶ τὰ ἐγράψῃ τοσόν καλά.

Ἀλλ' ἐνῷ ἐπὶ πλείστον σημείων αἱ ἰδέαι τῶν ἡν ὁμοῖαι πρὸς τὰς ἰδέας τῶν χριστιανῶν τῆς σήμερον, μερικαὶ αὐτῶν ἦσαν ἐντελῶς διάφοροι.

Παραδείγματός χάριν, εἰς τὰς Ἀθήνας εἶν κύριος τις εὐρίσκετο περὶ φερόμενος ἀνευ περιπεττικῆς ράβδου, ἡ ἀστυνομία ὑπέπτευσεν ὅτι ἦτο ταραξίας καὶ τὸν ἐκράτει καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Πίλιν, ἐνῷ κατέβαλλον πολλὴν προσοχὴν διὰ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ὀρθὴν παιδείαν τῶν μικρῶν, πελάταις ἔρπονται ἐξω παῖδά διὰ νὰ χαθοῦν, εἰν ἐνέμιζον ὅτι ὑπῆρχον ἀρετὰ μικρὰ εἰς τὴν οἰκίαν.

Ὁ ἰδιωτικὸς βίος τῶν Ἑλλήνων φαίνεται πρίν γε παρὰ τὸν μίγμα σκληρότητος καὶ ἀγχιότητος, ἡγχιότητος καὶ ἀδρότητος.

ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ.

Ἐπειδὴ ὅλοι αἱ Ἕλληνες ὁμιλοῦν εἰς

λίαντες τῆς οὐτῆς γλώσσης καὶ ἰδιότροπον τοῦ αὐτοῦ θεοῦ, διὰ τοῦτο ἰδιότροπον αὐτοῦ διαφέροντας πάντων τῶν κατ' αὐτοῦ λαῶν, τοῦς ὁποίους καὶ ἐκάλεσε βαρβάρους. Τέσσαρες δὲ ἦσαν αἱ ἑλληνικαὶ διαλεκταί, ἡ Ἰωνική, ἡ Διοτική, ἡ Δωρική, καὶ ἡ Ἀττική.

Οἱ θεοὶ τῶν ἡνίων Ζεὺς, ὁ πατὴρ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, ὡς ὁ Ὀμηρὸς ἀποκαλεῖ αὐτόν· Ποσειδῶν ὁ θεὸς τῆς θάλασσης καὶ τῆς θαλάσσης, Ἀπόλλων ὁ θεὸς τοῦ φωτός καὶ τῆς μουσικῆς, Ἑρμῆς ὁ θεὸς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν γραμμάτων καὶ ἀγγίλος τῶν θεῶν, Ἄρης ὁ θεὸς τοῦ πολέμου, καὶ Ἥφαιστος ὁ θεὸς τοῦ πυρός καὶ τῶν τεχνῶν. Πρὸς τοὺς τοὺς εἶχον 6 θεοί.

Κατωτέρω τῶν 12 (ὡς οἱ Ἀπόστολοι) ἦσαν ὁ Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη, ἄρχοντες τοῦ κάτω κόσμου, Διόνυσος ὁ θεὸς τοῦ εἵνους, αἱ ἐνὶ Ἀιδου Μοῦσαι, αἱ τρεῖς Χάριτες, αἱ τρεῖς Ὀραι.

Τὸ λαμπρὸν κλίμα τῆς Ἑλλάδος, οὐκ μετὰ λίαν ἡπίων ἔξωθεν ἔκομαν τοὺς Ἕλληνας φυλὴν ἀξιοθλόγως ὑγιᾶ, καὶ ἐν ὁ πάσῃ καλὴν ἀπόδειξιν τοῦτου ἡ ἡσπασία μνηστὴρ ὀδονταλγίας εἰς ἑλληνικὰ βιβλία καὶ ἡ ἀσυνήθης λευκότης καὶ κοινότης τῶν ὀδόντων τῶν σημερινῶν Ἕλληνων.

Εἶχον τέσσερις ὑψηλὴν ἰδέαν περὶ Ὀρθότητος, ὥστε καὶ ἰδιότροπον, ὡς γνωστὸν, αὐτὴν, καὶ ἑλλενικὸν τὴν θεωροῦσιν ὡς ταῦτο, πρὸς τὴν ἀγαθότητα, ἐὰν μὴ ἀνωτέραν. Εἰς Ἀγγλὸς ποιητὴς λέγει εἰς ὥρην πρᾶγμα εἶνε χαρὰ παντοτεινῇ ἡ ἐρρομότης τοῦ μεγαλῶναι ἐφ' ὅσον μὴ πείρασι εἰς τὴν μηδαιμνότητα.

Ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἤθελον νὰ εἰπωσι περὶ τίνος ἀνθρώπου ὅτι ἦτο ἐντελὲς κοθῶς, πρέπει, λέγον, ὅτι ἦτο καλὸ καὶ ἀγαθὸς. Καὶ λέγεται ὡς παράδοξον πρᾶγμα ὅτι ὁ Σωκράτης ἦτο μέγας καὶ ἀγαθὸς ἄνθρωπος, καίτοι ἦτο πολὺ ἀσχητός.

Η ΛΟΓΙΚΟΚΗΣ ΤΩΝ.

Ἐπόμενον εἰς τὴν συζητήσιν καὶ γνωσὶν τῶν πραγμάτων. Ἀληθῶς τίς πολὺ ἀπῆλθεν ν' ἀκούσῃ καὶ τὰ δύο μέρη εἰς τὴν συζητήσιν ὥστε θὰ καταγέσται τὸν σημερινόν ἐκείνον φιλόσοφον I. Σ. Μίλλ, τὸν ὅποιον ὁ Γλάδστον περιέγραψεν ὡς ἀγίον τοῦ Ὁρθολογισμοῦ. Ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ οφείλομεν νὰ εἰμεθα περισσότερον ἐτοιμοὶ παρ' ὅσον γενικῶς εἰμεθα εἰς τὸ νὰ εἰδῶμεν ἂν λόγον διὰ τὴν Πίστιν ἥτις εἶνε ἐν ἡμῖν, καὶ οφείλομεν νομίζω νὰ ἔχωμεν γνωσὶν τινὰ τοῦ βίου τοῦ Μωμόθ, καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ ἰφθυρογῆς τῆς μεγάλης καὶ τῆς θρησκείας.

Ἀς ἐνθυμώμεθα ὅτι ἡ ἀλήθεια ἔχει πολλὰς ὁφείας, καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὡς καθρέπτης, προσωρισμένος καὶ ἐνδραμνός διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ν' ἀντανακλᾷ μέρος τι τῆς Ἀληθείας.

Ἡ ἀγάπη αὕτη τῆς ἀληθείας ἦτο ἐκείνη ἥτις ἔκομε τοὺς Ἕλληνας ν' ἀγαπῶσι τὴν καθαρότητα καὶ μετριοπάθειαν, καὶ μισῶσι τὴν τε κομπορητισμὸν καὶ αἰσθηματικότητα.

Καὶ ὅμως ἐὰν ἦσαν φιλαλήθεις, ἀλλ' ἦσαν ἐτοιμοὶ νὰ λέγωσι ψεύματα, καὶ ν' ἀπατῶσι πρὸς ὁφείας τῶν. Ἦσαν ἀγνώμονες, ἀκρίτως ὡς οἱ ἄνθρωποι εἶνε τώρα, καὶ ἦσαν μόνον κατὰ τι ὀλιγώτερον σκληροὶ τῶν βαρβάρων γειτόνων τῶν.

ΓΕΝΙΚΗ ΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ.

Αἱ παλαιότεραι ἑλληνικαὶ πόλεις ἦσαν συνήθως ὀλίγα μίλια μακρὰν τῆς θαλάσσης,

ἐντεῖς πολλοὶ πειραταὶ παρεγγύοντο τὰς πόλεις.

Αἱ πόλεις αὗται ἀνεπτύχθησαν ἐκ φρουρίου ἢ ἀκροπόλεως, ἥτις κατὰ πρῶτον ἦτο τὸ μόνον ἀχυρῶμενον καταφύγιον διὰ τοὺς κείνους κατοίκους ἐν καιρῷ κινδύνου. Ὑπομένον παράδειγμα τοῦτου εἰς τὰ ἱερεῖα τῆς ἀρχαίας Τύριδος ἐν τῇ καὶ τῇ τοῦ Ἀργεῶς.

Ὅταν ὁ πληθυσμὸς αὐξάνετο, ἐκτεζον τὰς πόλεις τῶν κείνους φρουρίου, καὶ τὰς περιτειχίζον ὡς ἡ Τεργῆ ἢ ἡ Λευκωσία.

Ἀλλ' ἡ Ἀκρόπολις ἢ τὸ ἐπὶ λόφῳ φρούριον—γενικῶς ἐπὶ ἀποτόμου βράχου—ἦτο βεβαίως τὸ ἀσφαλέστατον μέρος τῆς πόλεως. Ἦτο ὡς τὸ πρῶτον ἢ ὡς τὰ τῶν παλαιῶν τῶν νεῶν, καὶ τοῦ θεοῦ, ὅστις ἐλάμβανε τὴν πόλιν ὅποδ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ προστασίαν. Διὸ ἦτο πολλὰς καὶ ἡγιασμένον μέρος, καὶ κατεχόμενον ὑπὸ κοινῶν κατοικῶν.

Ἐὰν οἱ πόλεις ἐπρόκειτο, ἀνεπτύσσοντο πρὸς τὸν πλησιέστατον λιμένα καὶ παραλία, πόλιν ὅπου οἱ ἔμποροι καὶ νοῦτα διεζήγον τὸ ἐμπόριον τῶν.

Ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τῆς ἀκροπόλεως τῶν εἶνε τρία μίλια ἀπὸ τῆς πλησιέστερης θαλάσσης, καὶ πλείον ἢ τέσσαρα μίλια ἀπὸ τοῦ Πειραιῶς, ὅστις κατέστη ὁ λιμὴν τῶν ὅπου ὁ ἔμπορος ἦτο τὸσον θαυμάσιος.

(Ἀπολυθεῖ.)

W. R. LIVINGSTONE.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΒΑΡΒΑΡΙΩΝ

Οἱ Βαρβάροι μετ' ἐν ἀφνειῶν κίνημα ἀνῆλθον εἰς τὸ ὕψιστον τῆς ἐκτιμήσεως ὁλοκληρῶς τῆς Νήσου, εἰδείξαν ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ἔχει ζῶν, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ εἶνε παράδειγμα τοῦ πῶς λύουν τὰ μεγάλα ζητήματα.

Εἰς τὴν πόλιν τῶν, δύο τρεῖς λεγόμενοι εὐαγγελικοὶ ἠπείλουν διὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν ἀπλοικωτέρων νὰ διαίρουν καὶ καταστρέψουν τὴν ἀρχαίαν μας ἐκκλησίαν. Ἡ ἀνδρική πυγμὴ τῆς γενεθλίου πόλεως τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα μᾶς ἔσωσεν ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν αὐτὸν κίνδυνον.

Ἀλλὰ τί ζητοῦν ἐπὶ τέλους οἱ νέοι προσηλῆται; Νὰ μᾶς διδάξουν τὸ εὐαγγέλιον καὶ νὰς ὑψηλὰς ἢ ἡθικὰς ἀρχάς;

Ἀλλ' ἡ ἐκκλησία μᾶς περιλαμβάνει ἐν αὐτῇ τὰς ὑψίστας τῶν ἀρχῶν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, καὶ τὸ εὐαγγέλιον εὐαγμῆθα νὰ τὸ ἀναγινώσκωμεν καὶ νὰ τὸ ἐννοοῦμεν εἰς τοὺς ναοὺς ἢ εἰς τὰς εἰρήνας μᾶς.

Ἡ ἐκκλησία μᾶς ἐπὶ πλέον ἔχει ἱεράρχας φωτίσαντας πάσας τὰς ἐκκλησίας τοῦ κόσμου. ἔχομεν τοὺς Χριστοστόμους καὶ Βασιλείους καὶ Γρηγορίου, οἱ ὅποιοι μετὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνέπτυσαν τὰς ἀρχὰς τοῦ εὐαγγελίου καὶ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, οὕτως ὥστε νὰ μὴ μᾶς χρειάζονται τὰ φῶτα καὶ ἡ διδασκαλία τῶν διαφόρων Ζαχαρίας καὶ Κασσιανῶν διὰ νὰ σώσωμεν τὰς ψυχὰς μᾶς.

Εὐτυχῶς καὶ ἡ Α. Ἐξοχότης ἀντιλήρθη ἀμέσως τὸ ὁρθεῖν, καὶ ἐπεκύρωσε τὴν θέλησιν τῶν Βαρβαρίων ὅπως ἐκρίνωσιν ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν τὰ ζιζάνια.

ΠΑΡΟΛΟΓΟΝ ΠΟΛΕΜΟΣ

Σύνοδος τοῦ κοινοβουλίου.

Λονδίον, 13 Φεβρ.

Τὸ Κοινοβούλιον συζητῶν. Ὁ κ. Λώδερ ἐλπίσει ἐξελίγη Πρωτοῦ, ὁμοφώνως.

Τὸ Μαροκηνὸν Ζήτημα.

Παρίσι, 10.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀλγερίας δηλοῖ σιευθὲν ἐνταῦθα λέγει, ὅτι ἡ κρίσιμος στιγμή ἐφθασεν. Αἱ Δυνάμεις ἔχον ἐν ἀρεστον ἐντυπωσιν ἐκ τῆς ἐλλειψείας τῶν Γάλλων ἀντιπροσώπων, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐπιφυλακτικότητα τῶν Γερμανῶν.

Ὁ τύπος ἐπιμένει ὅτι ἡ μόνη δυνατὴ λύσις εἶνε ἡ ἐν Μαροκῷ Γαλλικὴ πολιτική.

Βερολίον, 10.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀλγερίας λέγει, ὅτι ἀνεμένετο εὐδοκίον ἀποτέλεσμα, ἀλλ' αἰφνης οἱ Γάλλοι ἀπῆλθον τὴν ἀμείστον λύσιν τοῦ ζητήματος.

Οἱ Γερμανοὶ εἰς τὴν συγκατατεθῶσι νὰ ἐγκαταστήσῃ ὁλοκληρῶς ἡ Μαροκηνὴ ἀκτὴ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὅστις τοῦτο θὰ συνεχῶνται τὸ Μαροκὸν εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀφρικὴν.

Ἀλγερία, 12.

Φαίνεται ὅτι ἡ Συδασκειὶς ἐφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Οἱ Γάλλοι ἐμμένουν εἰς τὸ διαιῶμα τῆς Γαλλίας διὰ τὴν Μαροκηνὴν ἀτυομίαν, γελωτοποιοῦσι οἱ τὰς δὲ παλαιὰ παραχωρήσεις τῆς Γερμανίας, καὶ δηλοῦν, ὅτι ἐφθασαν εἰς σημείον πέραν τοῦ ὁποῦ ἡ Γαλλία δὲν δύναται νὰ ὑποχωρήσῃ.

Λονδίον, 13.

Ἡ σοβαρότης τῆς καταστάσεως ἐν Ἀλγερίᾳ ἀπορροφᾷ τὴν προσοχὴν κατὰ πᾶσαν στιγμὴν. Ἡ Γαλλία ἐμμένει εἰς τὸ νὰ ἐξαίτη ἐλλείπον, καὶ νὰ δώσῃ τοὺς ἀξιωματικὸς τῆς ἀτυομίας, ἥτις θὰ σύγκειται ἐκ Μαροκηνῶν, εἰς τὰς παραλίους πόλεις, ἐνθα ἡ ἐλλειψὶς ἀσφαλείας εἶνε φανερὰ, πιθανῶς δὲ καὶ εἰς Φεζ.

Ἡ Γερμανία φαίνεται ἐπιθυμοῦσα ὅπως τὸ πρὸνόμενον τῆς ἀτυομίας δεσθῇ εἰς δευτέρας τάξεις εὐρωπαϊκὴν Δύναμιν, ἀλλὰ δὲν λέγει ἐὰν ὑπάρχῃ τις ἡ ὁποία τὸ ἐλέγεται.

Λονδίον, 14.

Ἡ ἀνταλλαγὴ ἡμιεπιστημῶν Γαλλο-γερμανικῶν ἀντιγυλῶσεων ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς, ἀλλὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀλγερίας κατὰ τὸ μεσοῦντιον ὁμιλεῖ περὶ προδήλου πραγματικῆς προσόδου. Ἡ ἀνησυχία ἐξέλειπε.

Τὰ πολεμικὰ τῆς Ἰαπωνίας.

Λονδίον, 12.

Ἡ Ἰαπωνικὴ Βουλὴ ἐψήφισε τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐγκρίνασα τὴν κατὰ 1,000,000 λίρας στέρλινας ἐλάττωσιν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ.

Οἱ γάμοι τοῦ Ἀλφόνσου.

Λονδίον, 11.

Οἱ γάμοι τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου μετὰ τῆς πριγκίπισσας Ἰνᾶς θά τελεσθῶσι τὴν 2 Ἰουνίου εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀγ. Ἰερωνύμου τῆς Μαδρίτης.

Η ΒΟΥΛΗ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΕΩΣ

Ζωηρόταται Συνεδρία.

Ἡ συνέδρια τῆς Δευτέρας ὑπῆρξε θερμωδέστατη καὶ ὁ ἀτυχὴς θάρος ἦτο δ κ. Ρώσος, βουλευτὴς Ἀδριακός. Ἀμμοχώστου.

Ἐπερχετο ν' διαγνώσῃ εἰς ἀ' ἀναγνώσιν ἡ 12 παράγραφος τῆς Ἀντιφωνήσεως, διαλαμβάνουσα περὶ τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς ἀπερσείας τοῦ Συμβουλίου ὅπως μὴ πένταραν ἐκ τοῦ Ἀκριτικοῦ Ταμείου ψηφίστ, διὰ σκοποῦς ἐκτὸς τοῦ προορισμοῦ του, ἐὰν ὁ ὑπουργὸς ἀρνήσῃ νὰ ἐπιτρέψῃ ἔπως ἡ ἐξωτερικὴ συγκοινωνία πληρώνεται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Οὐδεμία εἰσφοράς ὑπῆρχεν, οὐτε ἐκ μέρους τῶν δθωμανῶν οὐτε ἐκ μέρους τῶν ἐπισήμων μελῶν. Ἀλλ' ὁ κ. Ρώσος ἐγερθεὶς... ἔσπευτε νὰ ἐξεύρῃ χρήματα διὰ τὴν ἐξ. συγκοινωνίαν πρὶν ἀκόμη ὁ Ὑπουργὸς ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς.

Τὴν ἐμιλίαν του στηρίζει ἐπὶ τῆς ὡραίας διὰ τὴν πρόδον, ἐνὸς λαοῦ ἀρχῆς, καθ' ἣν «τὸ πανταλοῦν μας πρέπει νὰ τὸ καμνῶμεν ἀναλόγως τοῦ ρούχου.» Καὶ λέγει:

«800 λίρας πληρώνει σήμερον ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς διαφόρους ἐταιρείας διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ταχυδρομείον. Ἐὰν μὴ ἀπαιτησώμεν ἀκριβὴ κατόπλου, δύνανται μία ἐταιρεία μὲ 1500 λίρας νὰ ἐκτελῇ τὴν κατ' εὐθείαν συγκοινωνίαν. Αἰγύπτου—Κύπρου. Ὑπολείπονται λοιπὸν νὰ εὐρίσκωσιν 700 λίραι. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον τὸ Γεωργικὸν Τμήμα θὰ ὠφειλῇ 2000 λίρας ἐκ τῶν σπύγγων, καὶ ἐκ τοῦ ποσού τούτου δυνάμεθα νὰ λάβωμεν τὰς ὑπολοίπους 700 λίρας διὰ τὴν ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν.»

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Τὸ Συμβούλιον διὰ τῆς παραγράφου ἔρχεται ἀρωγὸν εἰς τὰς προσπάθειας τοῦ Ἀρμοστοῦ ὅπως ὁ Ὑπουργὸς ἐπιτρέψῃ ἐκ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἔλθῃ τὴν δαπάνην. Διὰ τῶν προσπαθειῶν τούτων ἴσως θὰ ἐκάμπτωμεν τὸν ὑπουργόν. Καὶ τώρα διὰ τῶν δηλώσεων τοῦ προλαλήσαντος δεικνύμεν ὅτι ἐκσφῆθμεν ἡμεῖς.

ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Μόνον ὁ κ. Ρώσος ἐκάμψθη καὶ κανεὶς ἄλλος.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Βεβαίως... Εἰς ἀδίκωτον ἐπὶ 218,000 λιγῶν πού πληρώνει ὁ τόπος ἐτησίως, νὰ μὴ δαπανᾷ ἡ Κυβέρνησις 3000 διὰ συγκοινωνίαν, ἐκ τῆς ὁποίας μάλιστα ἐξαρτᾶται ἡ βελτιώσις τῶν προσόδων καὶ αὐτῆς. Ἐκ τῆς τακτικῆς φορολογίας ἔπρεπε νὰ πληρώνωμεν ὅλας τὰς ἀνάγκας μας καὶ οὐχὶ νὰ φαίνεται ὁ τόπος πρὸς θυμὸς εἰς ἐκτακτον φορολογίαν.

ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Διὰ τῆς παραγράφου θέλωμεν νὰ προστατεύσωμεν τὸ Ἀκριτικὸν Ταμεῖον καὶ τώρα ὁ κ. Ρώσος προτείνει ν' ἀμείλωμεν καὶ τὸ Γεωργικὸν Ταμεῖον; Τὸ Γεωργικὸν Τμήμα διὰ τὰς ἀνάγκας του λαμβάνει τὰ 2/3 τῶν κερδῶν τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου, ἧτοι 2500 λίραι. Πράγμα διὰ τὸ ὁποῖον δειμαρτυρήθησαν τὰ αἰρετὰ μέλη τοῦ

Δανειστικοῦ, εἰτε χριστιανοὶ καὶ ἰθωμανοὶ, καὶ τοῦτο ὅπως αὐξήσῃ τα κεφάλαια τοῦ πρὸς δφίλους τῶν γεωργῶν, καὶ ὅπως ὑποχρεωθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ πᾶσαν δαπάνην ἐκ τῶν τακτικῶν προόδων. Περιπλέον τὸ Γεωργικὸν Τμήμα, ὅσα χρήματα καὶ ἂν ἔχῃ, οὐδέποτε θὰ ἔχῃ ἀρκετὰ διὰ τὰς ἀνάγκας του. Ὁ προϋπολογισμὸς μας εἰς μέγας καὶ πλέον ἢ ἀρκετὸς ὥστε νὰ λαβῇ ἐξ αὐτοῦ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν, ἀφοῦ μάλιστα θὰ ὠφειλῇ ὑπερδρακμάσιον ποσόν. Δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν τοῦ λοιποῦ ἐκτάκτους φορολογίας εἰς τὸν τόπον, καὶ πρέπει νὰ καταργηθῶσι τὰ ἰδιαιτέρα ταμεία. τὰ ὁποῖα εἰς ὄνειδος διὰ μιαν ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν.

ΝΙΕΒΡΙΣ ἐφ. Συμφωνεῖ πληρέστατα, καὶ ἐπὶ πλέον συνιστᾷ ἔπως ἡ Κυβέρνησις καμὴ συμβολαίον μὲ ἄλλην καὶ οὐχὶ μὲ τὴν ἐταιρείαν Μπέλλ, ἡ ποιότης τῶν ἀποσκευῶν τῆς ὁποίας ἐκώλυσε τοὺς περιηγητὰς ἐκ τῆς Νήσου.

Ὁ κ. ΡΩΣΟΣ δευτερολογεῖ, προσπαθῶν νὰ σώσῃ τὰ προσχρήματα, καὶ λέγει ὅτι δὲν ἐλαμν ὁριστικὴν προτάσιν. Ἐνε συμφερώτερον αὐτοῦ τὸ Γεωργικὸν Τμήμα νὰ δαπνᾷ 500 λίρας διὰ τὴν ἀρχὴν ὁ Ἀναλασσάν, νὰ τὰς δαπανᾷ εἰς τὴν συγκοινωνίαν. Ὅ,τι λέγω εἶνε προσωπικὴ γνώμη μου καὶ οὐχὶ γινική.

ΚΙΤΙΟΥ. Ὁ Ἀρμοστής, ζήτῶν τὸ ποσὸν περὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἀπεδίδε αἰκίον εἰς τὸν τόπον. Ἐπεριμένε δὲ παρα τοῦ Συμβουλίου του νὰ τὸ ἐκσχύσῃ εἰς τὰς προσπάθειάς του, τὰς ὁποίας δμῶς διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Ρώσου παραλύμεν. Ὁ ὑπουργὸς θ' ἀρπίσσῃ τὴν γνώμην τοῦ ἐν. βίου μελους, καὶ ἴσως ὁ Ἀρμοστής ἀκούσῃ παρατηρήσεις ὡς ἐνεργῶν οὕτω ἐφ' ὅσον χεὶ καὶ ἀντιθετὸς γνώμην ἐν τῷ Συμβουλίῳ. Δὲν προκίται νὰ συγκρινώμεν πῶς εἶνε συμφερώτερον νὰ δαπανᾷ τὸ γεωργικὸν ταμεῖον. Προκίται ἐὰν πρέπει ἡ ἐξωτερικὴ συγκοινωνία νὰ πληρωθῇ ἐκ τῶν τακτικῶν ἐσόδων ἢ ἐξ ἐκτάκτου φορολογίας. Ἡ πρότασις τοῦ κ. Ρώσου δὲν εἶχε θέσιν πρὶν ἢ ὁ ὑπουργὸς ἀποφασίσῃ.

ΡΩΣΟΣ. Ἀμφιβάλλω ἂ, θ' εἰαγώσῃ ὁ ὑπουργὸς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδρίας αὐτῆς, καὶ πᾶν ὅ,τι εἶπον εἶνε ἡ γνώμη μου καὶ οὐχὶ ἡ γνώμη ὅλου κλήρου τοῦ Συμβουλίου ἢ ὅλου τοῦ τόπου, ἀφορᾷ δὲ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἀρνήσῃ ὁ ὑπουργός.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Ἡ ἰδική μου γνώμη ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ εἶνε ὅτι, καὶ μετὰ τὴν ἀρνήσιν τοῦ ὑπουργοῦ θὰ σκιφθῶ μετὰ τῶν ὁμοφρόνων μου διατὶ πληρώνωμεν φοροὺς, καὶ ἂν πρέπει νὰ τοὺς πληρώνωμεν, καὶ οὐχὶ ποθεν πρέπει νὰ ἐξοικονομήσωμεν τὴν ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν.

ΒΟΝΓΙΤΣΙΑΝΟΣ. Ὅμιλεῖ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς κατ' εὐθείαν μετὰ τῆς Αἰγύπτου συγκοινωνίας.

ΣΙΕΦΚΕΤ μπίης. Ἐν πάσῃ χώρᾳ ὁ μέγιστος ὑποστηρικτὴς τοῦ λαοῦ εἶνε ἡ Κυβέρνησις, ὅπερ ἀμφιβάλλω ἂν συμβαίη διὰ τὴν Κύπρον. Αἱ στατιστικαὶ δεικνύουσιν ὅτι ἡ ἐξαγωγή μας εἶνε πολὺ

ὀλιγωτέρα τῆς εἰσαγωγῆς, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἰσχυρίζεται χρῆμα πρὸς ὀλιγωτέρου τοῦ ἐξαγομῆν. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἡ καταστροφὴ εἶνε ἀνεύκτως ἐν τὸς ὀλίγων ἐτών. Διὸ προτείνω, ἀντὶ νὰ χανώμεθα εἰς ἀγῶνους, ὅπως δι' ἄλλῃρον τὸ Συμβούλιον τηλεγραφήσῃ πρὸς τὸν Ὑπουργόν, ἵνα λάβῃ ἀμείστον πρόνοιαν περὶ τῆς συγκοινωνίας.

(Μετὰ τα ὁποῖα ἡ σχετικὴ παράγραφος ψηφίζεται ἀνὺ ἐνστάσεως.)

Συνεδρία Τρίτης.

Κατὰ ταύτην, προκείμενου περὶ τῆς 14 παραγράφου, δ κ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ ὡμίλησε κατὰ τῆς στάσεως τοῦ δικαστοῦ κ. Χαυκράφ. ἐ τῇ γ.ω.τ.τ. δικῇ τῆς παυθείσης «αὐπριακῆς ἐπιθεωρήσεως.»

Ὁ Δ. τοῦ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ, ἀπαντῶν εἶπεν, ὅτι το γοητρὸν τῆς Δικαιοσύνης οὐ φοβεῖται ἐφ' ὅσον ἄγγ' οἱ Δικασταὶ κατέχουσι τὰς ἐδρας τῶν Δικαστηρίων.

Ὁ κ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ δευτερολογῶν εἶπεν ὅτι ἡ ἐκφρασις τοῦ κ. Χαυκράφ. ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ἐν Κύπρῳ παρηγαγὲν ἀναδιδὼς χαρακτήρας, «ἦτο ἀναιδὴς προσβολὴ κατὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ κηρύττω τοῦτο ἐπ' σήμεως ἐδῶ καὶ οπουδήποτε θὰ εὐρίσκειται.»

Ἐπεισόδιον Σώζου—Ρώσου.

Καὶ ἡ συνέδρια τῆς Τετάρτης ὑπῆρξε πολέμικωτάτη, ἐπὶ τῇ 9 παραγράφῳ, ἐξ αἰτίας τοῦ κ. ΡΩΣΟΥ, πρὸς ἐναντίον ὅπως τὸ περίττωμα τοῦ ἀκριτικοῦ φέρου διατεθῇ διὰ Γεωργικῇ, Γραπίζαν, «τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἐρύττωμεν καὶ ἐξ ἐγωιστικῆς ὁρμῆς ἡμῶν, ὥστε δταν παρυσιασθῶμεν πρὸς τῶν ἐκλογῶν νὰ ἔχωμεν νὰ εἰσωμεν ὅτι ἐλάμψμεν τὸ σπουδαῖον αὐτοῦτον.»

Ὁ κ. ΣΙΖΟΣ ἐπιτίθη κατὰ τῆς «μεθοδῶς» τοῦ προλαλήσαντος, τοῦ νὰ πληροῦνται αἱ ἀνάγκαι τοῦ λαοῦ δι' ἐκτακτου φορολογίας.

Ὁ κ. ΡΩΣΟΣ ἀπεκάλεισε τοῦτο «φειδός», ὁ δὲ Πρωτοεὶς τὸν ἠγάκατε ν' ἀνακαλέσῃ τὴν μὴ κοινοβουλευτικὴν φράσιν καὶ παρεκάλεσε τὸν κ. Σώζον νὰ θεωρήσῃ τὸ ἐπεισόδιον λήξαν.

Ὁ κ. ΣΙΖΟΣ ἀπαντῶν εἶπεν, ὅτι σεβόμενος τὴν ηλικίαν τοῦ κ. Ρώσου δὲν θὰ ἐζήτηι ἱκανοποίησιν, ἀφοῦ μάλιστα αὐτὸς ὁ κ. Ρώσος ὡμολόγησεν ὅτι εἶπε τὴν φράσιν μὴ εὐρισκόμενος ἐν ὁρθῇ καταστάσει. «Ἐγὼ δὲ ἐν εἰλαί ἐγώιστῆς ὥστε νὰ ζητῶ ὑπὸ τσιούτους ὄρους ἱ. Τράπεζαν.»

Ὁ ΝΤΕΒΡΙΣ ἐφ. εἶπεν ἐν μέσῳ τῶν ὁμηρικῶν γελῶτων ὅλου τοῦ Συμβουλίου τὰ συνειθισμένα κατὰ τῆς εὐχῆς περὶ ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ σχετικὴ παράγραφος ἐπίσει διὰ ψήφων 9 κατὰ 8, ψηφισαντων κατ' αὐτῆς τῶν Ἀγγλων καὶ δθωμανῶν, ὡς ἔπειτε καὶ ἡ κατὰ τοῦ Ἀγγλου Ἐπόπτου τῆς Παρόδου.

Ἡ στάσις τῶν Κυβερνητικῶν.

Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῷ παραγράφῳ 20 καὶ 21, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς 3, αἵτινες συνετάχθησαν ἐκ συμφώνου μετὰ Ἐπίσημα Μέλη, ταῦτα ἀπεχώρησαν εἰς τὸν Ἀντιθάλαμον. Δυστυχῶς δὲν ἀπεχώρησαν καὶ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῆς παραγράφῳ περὶ ἐνώσεως.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Εἰς τὸν λόγον τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ κατὰ τὴν ἐναοξίν τῆς Συνόδου, τῇ 30 Ἰανουαρίου 1906.

ΕΞΟΧΩΓΑΤΕ,

1. Τὸ Συμβούλιον μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως ἐπανοβλέπει τὴν ἱμετέραν Ἐξουχότητα τὸ δεύτερον ἤδη ἐν τακτικῇ Συνόδῳ, καὶ εὐχαριστεῖ Αὐτὴν διὰ τὴν προσοχὴν ἣν δεικνύει πρὸς τὰ ρυθιμὰ αἰσθήματα καὶ τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν κατοίκων, καὶ διὰ τὰς ἐνδελεχεῖς προσπάθειας τῆς ὑπὲρ τῆς προσόδου τοῦ τόπου, καὶ πέπειθεν ἐτινὸν ὅτι ἡ ἱμετέρα Ἐξουχότης προσεκλήτατο εὐρυτέραν πείραν περὶ τῶν ἀσχετῶν τῆς νήσου καὶ τὴν διοικητικὴν αὐτῆς, θὰ συντελέσῃ τελεσφόρως εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς οὐτως μὴ εὐχρίστου καταστάσεώς της.

2. Τὸ Συμβούλιον, εὐλαβούμενον τὴν ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως παραγωγὴν τοῦ κ. Κόλλετ, καὶ τὴν δικτατάσασιν αὐτοῦ ἐν τῇ Νομοθετικῇ Συμβουλίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλφρέδου Κ. Ποδῆλλ, λυπεῖται ἄρ' ἔτι μὲν διότι ἐστέρηται τῆς συλλογῆς τοῦ κ. Φραγκοῦδης, διτις ἐπὶ ἕτη πολλὰ ἐπαξίως ἀντιπροσώπευε τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, χαρεῖς δὲ ἄρ' ἔτι μὲν διότι αἱ Ἐπαρχαὶ Ἀμεινοῦ καὶ Πάφου ἀεὶ πλήρως τὸ κινὸν διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Γεωργίου Ρωσσίδου.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

3. Ὡς πρὸς τὴν ἐμπορίαν τῆς Νήσου κατὰ τὸ λήξαντος, τὸ Συμβούλιον εἶναί της γνώμης ὅτι ἐν χώρᾳ καθαρῶς γεωργικῇ, ἢ ἡ Κύπρος, πάντα ἐλάττωσι τῆς ἐξαγωγῆς εἶναι ἀποδεδειγμένον, καθόσον τοῦτο προκύπτει μᾶλλον ἐξ ὑπερητάτης παραγωγῆς κυρίων τοῦ τόπου προϊόντων, καὶ λυπεῖται σφόδρα διότι δὲν λαμβάνονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀνάλογα μέτρα πρὸς ἐκσυσιν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων αὐτοῦ, καὶ προπτατευτικά τοιαῦτα κατὰ τῶν προϊόντων τῶν Κυβερνήσεων ἐνέμων, αἵτινες ἐπέβαλον καὶ ἐπιβάλλουσι βαρυτάτους δασμοὺς ἐπὶ διαφόρων προϊόντων τῆς Νήσου, τείνοντας νάπαρεμποδίσωσι πάναν τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΩΝ 92,000.

Τὸ δ' ὑπερόχον βάρος, ἐπὶ τῇ νήσῳ ὑποχρεοῦται ἀφέρει πρὸς πραγματικῶν μεταξὺ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς συρρήσεως ὑποχρεώσεων, εἰς παράγωγον, διτις καθίστα ἀδύνατον τὴν δέουσαν προσδόν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς νήσου. Τὸ Συμβούλιον θεωρεῖ δὲ πρὶν νὰ προστελήται ἡ Νήσος νὰ συνεισφέρει τὴν μεγάλην αὐτῇ χρηματικὴν ὑποχρέωσιν, ἥτις εἰς γαστὴ ὑπὲρ τὸ ὅμα «Φόρος» τῆς Ἰσχυροῦς θὰ φρονίσῃ δῶκε ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τὴν νήσον, ἀποφασίζον ἵνα τὸ ἀφίρητο τοῦτο βέρος τῶν 92,000 λίρῶν καὶ πλέον ἀρῇ, μέχρι στον δὲ μόνον μέρος αὐτοῦ προσέδωκε

σθῇ ὡς ἡ ἐκ τῆς Κύπρου ἐκδαστέα συνεισφορά.

ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

4. Τὸ Συμβούλιον, φρονισὸν ὅτι ἡ κυριώτερη πηγὴ πλούτου δὲ τῇ Νήσῳ εἶνε ἡ γεωργία, θεωρεῖ καλὴν τοῦ νὰ ἐπιτήρησιν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς αὐξήσεως τῶν πόρων τοῦ Γεωργικοῦ Τμήματος πρὸς βελτίωσιν τῆς γεωργίας καὶ τῶν λοιπῶν ἐν νέει γεωργικῶν κλάδων, καὶ πρὸς παροχὴν δωρεῶν τῶν ἀναγκαίων μέσων εἰς τοὺς γεωργούς πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν σπαρτῶν καὶ ἀμειψῶν, ὡς καὶ τῶν βλαβῶν τῶν προξενουμένων ὑπὸ τῶν φθοροποιῶν μύων καὶ ἐνέμων ἐπιβλαβῶν ζώων, πτηνῶν καὶ ἐντομῶν. Δράττεται δὲ τῆς εὐκαιρίας ὅπως εὐχαριστήσῃ τὴν ἱμετέρα Ἐξουχότητα διὰ τὴν διορισμὸν τοῦ κ. Δ. Σαρακωμένου ὡς Δ. τῆς Γεωργίας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ.

5. Τὸ Συμβούλιον ἀνομολογεῖ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ ἱατρικοῦ Τμήματος ὑπὲρ τῆς προφυλάξεως τῆς νήσου ἀπὸ λοιμωδῶν καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων ἐξωθεν ἐνσκηπτόντων, παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἐκεῖν ἐλλειψίως μέτων τὸ ἱατρικὸν Τμήμα δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς καταπολέμησιν ἐπικινδύνων ἐνδημικῶν νόσων καὶ πρὸς προστασίαν ἐν γένει τῆς δημοσίου υγείας διὰ τῆς ἐνυγνίσσεως πολλῶν νοσηρῶν τόπων δι' ὧν σφοδρῶς προσβάλλεται ἡ υγεία τῶν παρ' αὐτοῖς πληθυσμῶν. Μετὰ λύπης παρατηρεῖ ἐπίσης, ὅτι ὁ ἀγροτικός ἱδῶς πληθυσμὸς διατρέχει ἐν γένει ἀδυναμίαν, καὶ προτρέπεται ἵνα τὸ ἱατρικὸν Τμήμα παραστή τὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ, διὰ συμβουλῶν καὶ παρατρύσεων, πείσῃ τὸν λαὸν ὅπως βελτιώσῃ τὴν γενικὴν ὑγιεινὴν αὐτοῦ καταστάσιν. Ἡ δὲ καθιέρωσις τῶν ἐνδῶν ἱδῶν ἐν τισι τῶν πόλεων τῆς νήσου ὀλιγορεύεται, καὶ αἱ ἀποκομίζονται ἐξ αὐτῶν παντοῦ ἀκαθαρσίαι ριπτόνται περὶ καὶ πληγιάσσονται αὐτῶν, ἐφ' αἷ καταλλήλως διεισθίνοντο, ἡ δημοσία υγεία οὐδὲν ἐκ τούτων κινδύνον θὰ διέτρεχε. Τὸ Συμβούλιον εὐχαρίστωι πληροφωρεῖται ὅτι νῦν τὴν ἀγροτικὴν φαρμακείαν ἐρωδιόθηται πληρέστερον ἢ πρότερον ὑπὸ τῶν ἀσφαλείων φαρμάκων, καὶ ἐλπίζει ὅτι δὲν θὰ ἐπικαλεσθῇ ἡ ἐν αὐτοῖς παντιλῆς ἐλλειψία.

ΕΚΛΟΓΗ ΤΑΡΕ

Αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας, αἵτινες θὰ ἐκλέξωσι τὰ μέλη τοῦ ἱατρικοῦ Συμβουλίου, θὰ γίνωσι τὴν 26/11 Μαρτίου. Τὴν δὲ 12/25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς οἱ ἀντιπρόσωποι θὰ ἐκλέξωσι τὸ ἱατρί.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

Ἐκτὸς τῶν τῆς Κυβερνήσεως. Συζητούμενης τῆς 14 παρὶγράφου τῆς Ἀπορρήσεως, ἡ Κυβέρνησις ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδοῦτου εἶπεν ὅτι οἱ μισθοὶ τῶν ἰθαγενῶν Δικαστῶν θ' αὐξήθωσι, πλην τῶν τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Θεοδοῦτος συνέστησε ν' αὐξήθωσι καὶ αὐτῶν.

λεῖψις κινήσεως, ὡς συνέβη κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, ὅποτε ἐξαιρετικῶς μέγας ἀριθμὸς ἀνθρώπων διηνῶς ἐμαρτύρητο ὑπὸ ἐλαιογενῶν πυρετῶν. Χαίρει δὲ τὸ Συμβούλιον διότι αἱ συστάσεις του περὶ ἀσκήσεως καὶ ἐποπτείας Μαιῶν ὑπὸ τοῦ ἱατρικοῦ Τμήματος ἐτυχον τῆς προσήκουσας προσοχῆς, καὶ ἀναμένει ἀποτομῶνως τὸ πρὸς τὸ σκοπὸν τούτων σχέδιον τοῦ ἐντίμου Ἀρχιάτρου.

ΦΘΙΣΙΑΤΡΕΙΟΝ.

6. Τὸ Συμβούλιον φρονεῖ ὅτι εἶναι λίαν ἀναγκαῖον ὅπως τὸ ἱατρικὸν Τμήμα ἐπιληφθῇ τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας φθισιατρείου ἐν καταλλήλῳ τόπῳ, καὶ ἐλπίζει ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ σπεύσῃ νὰ παράσῃ τὰ ἀπαιτούμενα μέσα ὑπὲρ τοσούτου φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ.

Συνεστὰ δὲ προσέτι τὸν διορισμὸν ἀγροτικῶν ἱατρῶν καὶ εἰς τὰ θρεῖνὰ μέρη ὅπου ἡ θνησιμότης κατὰ τὸν χειμῶνα συνεπεία τῶν ἐκ τοῦ φύχους νοσημάτων εἶνε σχετικῶς μεγάλη.

ΤΑ ΔΑΣΗ.

7. Τὸ Συμβούλιον εὐγνωσκεῖ τὴν ἱμετέρα Ἐξουχότητα διὰ τὰς ἐπὶ τόπου ἐπισταμένους μελέτας τῶν ἐυλόγων παραπονεῶν τῶν χωρικῶν κατὰ τῶν ὑπερβολικῶν μέτρων, τῶν ὁποίων ἐγένετο χρῆσις ὑπὸ τοῦ Διανομοῦ καὶ ἐνεκεν τῶν ὁποίων σπουδαίως ἐπικινδύνετο αὐτὴ ἡ ὑπερβολὴ τῶν πολυτιμοτάτων τῆς νήσου δασῶν, καὶ παρακαλεῖ ὅπως αἱ πρὸς βόσκησιν εὐκολαί ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς ἄλλα μέρη ὁμοίας φύσεως ἐκείνων, εἰς ἃ ἐπετρέπη ἤδη ἡ βόσκησις, ἔνευ βλάβης τῶν δασῶν. Συνεστὰ ὅπως δι' νόμου ἀπαγορευθῇ ἡ καταστροφὴ καυσίμου ξυλείας ὑπὸ ἀτμομηχανῶν ἐν τῇ νήσῳ, ὡς τὸ τοιοῦτον ἐπέφερον ἐνδοξολόγων ἐτῶν ἀποφίλωσιν, ἐπαυθητὴν ἐλάττωσιν τῆς κυρίως οὐδὲς ἐπὶ μαγίστῃ βλάβῃ τῶν κατοίκων. Θεωρεῖ ἀναγκαῖαν τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ δήμευσεως γαιῶν, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτῶν ἀφένται ἀκαλλίεργητοι πρὸς ἀναδασώσιν ἢ ὅπως χρησιμεύσονται ὡς κυματοζυλῶτες, νὰ μὴ δήμευθῶσι, καθότι νῦν ὑπὸ τὸν ἰσχύοντα νόμον οἱ ἰδιοκτήται ἐναγκάζονται νὰ καταστρέψωσι διὰ καλλιεργείας πᾶσαν φυτεῖαν ἐπ' αὐτῶν ὅπως ἀποφύγωσι τὴν δήμευσίν των. Θερμῶς συνεστὰ ὅπως ἀναγραφῇ ἐν τῇ προϋπολογισμῶ ἱκανὸν ἐτήσιον ποσὸν ὑπὲρ τμηματικῆς ἀναδασώσεως τῶν ἀποφλωμένων μερῶν τῆς νήσου καὶ πρὸς ἐπαύξησιν τῶν καυσίμων.

Ἐποδίδει ἐπίσης ὅπως τὸ Διανομὸν παραχωρῇ τὴν διὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα ξυλείαν εἰς τὴν πραγματικὴν ὁσάνην τῆς ὑλοτομῆς τῆς, ὡς καὶ τὴν κύριον ξυλείαν εἰς τὰ χωρὰ αἵτινα λαμβάνουσι τὴν ἀναγκαῖαν ξυλείαν ἐπὶ πληρωμῇ πρὸς τὸ Διανομὸν. Τὸ Συμβούλιον ἐν γένει φρονεῖ ὅτι διὰ τῆς παροχῆς τούτων μικρῶν ἀφελειῶν ἐκ τῶν δασῶν ἔνευ βλάβης τῶν, πρὸς τοῦ, παρὰ τὰ ὁσὴ χωρικοὺς θὰ ἐπιζητήσῃ τὸ ἐνδοξοῦν τούτων ὑπὲρ ἀποτελεσματικῆς προστασίας τῶν δασῶν ἐκ πυρκαϊῶν ἰδίως. Φρονεῖ ὅτι εἶνε ἀναγκαῖον νὰ ἐλαττωθῇ τὸ δικαίωμα, ὅσον ἐπιβάλλεται ἤδη εἰς τοῦς λαμβάνοντας καὶ πωλοῦντας καυσίμων καὶ ξυλάνθρακας ἐκ δασῶν ἢ δημοσίων γαιῶν, καὶ ὅτι εὐδὲν δικαίωμα πρέπει νὰ λαμβάνεται ἀπὸ τοῦς λαμβάνοντας καὶ πωλοῦντας ξυλείαν ἢ ξυλάνθρακα ἀπὸ ἰδιωτικὰ κτήματα.

Οἶνοι καὶ οἶνοπνεύματα.

8. Τὸ Συμβούλιον εὐχαρίστωι βλέπει ὅτι ἡ Κυβερνήσις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μετατροπῆς τοῦ ἐπὶ τῶν οἶνων καὶ οἶνοπνευμάτων

Τὴς παραγράφου, 16 περὶ Δημότ. Φιζῶν,
17 περὶ Ἀρτακιδῶν, καὶ 18 περὶ Ἀρ-
δεσιτιδῶν θὰ δηλοποιεῖσθωμεν εἰς τὸ προσεχές.

τόσων προσπαθειών του τόπου, του Συμβουλίου και της Κυβερνήσεως επί πολυτάλητην ὑπὲρ ἰδρύσεως Γεωργικῆς Τραπέζης. Δι' αὐτὸ ἡ νῆτος ἀπεκλείσθη λόγῳ ἀμείτου καὶ τακτικῆς ἀποπλεικτικῆς ὑπερεστίας μετὰ τῆς Αἰγύπτου, ἀπολλύουσιν τὴν εἰς κτήνη καὶ φθαρτὰ ἐμπορεύματα ἐμπορίαν της ἐπὶ μεγίστῃ βλάβῃ ζωτικωτάτων συμφερόντων της. Ἐνεκεν ὡσαύτως τῆς ἀπεξενώσεως τοῦ Κυπριακοῦ χρήματος ἡ πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἐπιχορήγησις εἶνε σχεδὸν μηδενική καὶ ἀρχαιολογικῶς θησαυροὶ μένουσι τεθαμμένοι καὶ ἀνευ μουσειοῦ οἱ ἀνακαλυπτόμενοι, ἀλλ' ὅτι μεγάλη ἱστορικὴ ἀξία. Δι' αὐτὸ δὲν ἐπιτεύχθη ἐπὶ ἀνακούφισις κυρίων τῆς νήσου προϊόντων ἀπὸ λίαν καταθλιπτικῆς φορολογίας ἐπὶ τῆς ἀμείτου παραγωγῆς των, καὶ δι' αὐτὸ ὑπεβλήθη πρὸς ἐπίμετρον ὁ τόπος εἰς βραβεῖαν καὶ ἐκτακτον φορολογίαν καὶ εἰδικὴν πρὸς ἐκπαίδευσίν του, πρὸς καταδιώξιν ἀκρίδων, καὶ ἀγγαριεῖται ἐπὶ πλέον ἰτησίως πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ὅτινα πάντα εἶδει νὰ γίνωνται διὰ τῶν τακτικῶν Δημοσίων Προσόδων τῆς νήσου. Ἐν τῇ τῇ τῇ Συμβουλίῳ φρονεῖ δὲ ὁ Κυπριακὸς λαὸς φορολογεῖται ὑπερμέτρως καὶ ὑπερβολικώτερον ἢ οἱ σὺνδῆται ἄλλοι λαὸς ἀναλόγως τῶν πόρων του.

ΑΦΟΡΗΤΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ.

22. Ὅθεν τὸ Συμβούλιον ἐκπληροῦν ὑπέρτατον καθήκον, ἐπιστάσκει ὡς τὴν προσοχὴν τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος ἐπὶ τοῦ διὰ ἀπείαντι τοιαύτης ἐκδρομολογικῆς ἐκνεύσεως τῆς χώρας, διενεργουμένης ἐπὶ εἰκοσιπέντε καὶ πλέον ἔτη ἤδη, καθ' ἃ 1,640,000 περίπου λίραι ἀφαιρέθησαν ἐκ τῆς νήσου, δι' ὧν ἀπασαὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς ἡδύνατο νὰ ἐκνοποιηθῶσιν, ὁ Κυπριακὸς λαὸς διατελεῖ κατάπληκτος διὰ τὸ μέγεθος τῆς συνεχοῦς ζημίας τὴν ὑφίσταται, καὶ ἐκτῇ ἡδὴ ἐξαντλεῖται ἅπαντα τὰ μέσα τῶν ὑπρεπῶν παρατάσσει καὶ ἐκλιπαρῶν παρὰ τοῖς δυναμείοις νὰ θέσῃ δριστηκὴν τέρμα εἰς τὴν ἐντὼς ἀρροήτου φορολογικὴν καταδυνάστευσίν του.

ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΙ.

23. Τὸ Συμβούλιον θὰ μελεήσῃ ἐπισταμένως πᾶσαν νομοθετικὴν ἐργασίαν ἥτις ἤθελε προσαχθῇ ἐνώπιόν του, καὶ θὰ συνεισφέρῃ προθύμως τὴν ἐπ' αὐτῆς συνεργασίαν του μετὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος εἰς τῶν ὧν νὰ συντελέσῃ διὰ ταύτης εἰς πραγματικὴν προαγωγὴν τοῦ συμφέροντος τοῦ τόπου, παρατηρεῖ δὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ να προσαχθῇ νομοσχέδιον περὶ ἐκλογῆς διαφορῶν, συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν, δι' οὗ νὰ ἐπαρτιλίζεται τὸ ἀπεχρήστα γὰρ τῆς φέρου τοῦ λαοῦ καὶ ἀποκλείεται πᾶσα αὐθαρεσία.

ΤΟ ΑΙΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ.

24. Τὸ Συμβούλιον ἐκφράζει καὶ πάλιν τὴν βραβεῖαν αὐτοῦ θλίψιν διὰ τὸ διατελεῖσθαι ἀκρίβως ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἐπὶ αὐτοπελογιστῶν ἡθῶν καὶ ὕλικῇ ζημίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Κοινοτήτος τῆς νήσου, λυπείται δὲ προσθέτον δὲ τοσοῦτο μακροχρόνιος γηρηὶς μέσῳ ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως συστά.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἀνὰ τὴν Νῆσον.

ΔΕΥΚΩΣΙΑ.

Ὁραία ἐρωτάσθη ἡ ἡμέρα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς τὰς δύο Ἀστικὰς καὶ εἰς τὸ Παρθενάγωγεον Λευκωσίας. ἐν τῇ οἰκίᾳ Σ. Κυριακίδου. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, ἐν ἐκτάκτῳ συγκέντρωσιν πλήθους καὶ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Παρθενάγωγείου, ὁ κ. Χ. Μαραθεύτης ὡμίλησεν ἐπὶ τῆς ἐορτῆς χειροκροτηθεὶς οἱ μαθηταὶ ἐτραγουδῆσαν τὰ ἰθνηκὰ δημοτικὰ μας τραγῦδια. Τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Ἀστικῶν παρετέθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς γεῦμα.

Π. ΜΥΡΤΟΥ.

Σειμοπρεπὴς ἐγένετο ἀχειρατική λειτουργία ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἀγ. Παντελεήμονος, ἐορτάζοντος τοῦ Δημ. Σχολείου Μύρτου. Τὴν 10 π.μ. ὁ διδάσκαλος κ. Ἰακωβίδης συνώδευσε τὴν Α. Πανιερότητα εἰς τὸ σχολεῖον, ἐνθα ἐγένετο ἡ τελετὴ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς, τοῦ διακόνου μνημονεύσαντος τῶν ἐφόρων, διδασκάλου καὶ μαθητῶν. Ὁ πανηγυρικὸς ἀπηγγέλη ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, οἱ δὲ μαθηταὶ ἔψαλαν καὶ ἀπήγγειλαν διάφορα ποιήματα.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝΑ.

Λαμπρότερον ἐπίτεος ἐορτάσθη ἐν Περιστερώνα ἡ ἐορτὴ τῶν Σχολείων. Μετὰ τὴν λειτουργίαν οἱ κάτοικοι συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν ἐκδρομὴν οὐλοῦσαν τοῦ σχολείου οὗ οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτοισι ἔψαλαν τὴν δοξολογίαν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου κ. Κλεάνθου Κ. Λουκίδου, ὅστις καὶ ὡμίλησε περὶ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ μαθήτοισι ἀπήγγειλαν ἠρωικά ποιήματα καὶ διαλόγους, τέλος δὲ ἔψαλλ ὁ Ἑθνικὸς Ὕμνος, καὶ ἐπηκολούθησαν ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰθους, τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου, καὶ τῆς ἑωσέως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Οἱ κάτοικοι ἔμειναν κατενθουσιασμένοι ἐκ τῆς ἐορτῆς καὶ συνεχάρησαν τὸν ἐπιμελὴ διδάσκαλον.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΣΙΛΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Πρὸς τοὺς κτίστας καὶ ἐργολάβους.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σιδηροδρόμου ἀγγέλλει δὲ δέχεται προσφοράς δι' οἰκοδομὴν τελεωμενικῶν γραφίων καὶ ἀποθήκης ἐπὶ τῆς προκυμαίας Ἀμμοχώστου. Ἐντορᾶριστοι προσφραὶ ἐπὶ τῆς παρικομένης φορμᾶς στέλλονται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Σιδηροδρόμου, οὐχὶ βραδύτερον τῆς 28 Φεβρουαρίου, ν, μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν: Προσφραὶ διὰ Τελεωμενικὰ γραφίαι Ἀμμοχώστου.

ΑΠΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΣΤΟΥ

Ὁ κ. Στάνλεϋ Φίσερ, Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου Κυπρίων, ἔλαβε παράταξιν τῆς ἐπ' ἀδείᾳ ἀπουσίας του μέχρι τῆς 16 Ἀπριλίου, 1906.

ἈΝΑ ΤΗΝ ΓΥΝ

ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

Οἱ φόβοι ἑυρωπαϊκοῦ πολέμου ἔλαβαν τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐργάζεται ἀκαταπαύστως πρὸς συμπλήρωσιν ὅλων τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν ἵνα ὑπερασπίσῃ τὴν οὐδετερότητα τοῦ μικροῦ κράτους. Τὰ ἐργαστήρια τηλεβόλων εἰς Σερὰν ἐργάζονται ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἀπαιτούμενων πυροβόλων.

Ὅτι αἱ Βελγικαὶ ἐπαρχίαι ἀπειλοῦνται ὑπότινος τῶν μεγάλων γειτόνων των εἶνε προφανέστατον ἐκ τῶν ἀγνώστικων βιβλίων καὶ τῶν ἀπματῶν αἰνῶν εἰς ἐν χρήσει εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Γερμανίας. Ἐν βιβλίῳ γεωγραφίας, τὸ ὁποῖον εἶνε ὑποχρεωτικὸς ἐν χρήσει εἰς τὰ σχολεῖα, περιέχει τὴν ἐξῆς διαφωτιστικὴν παράγραφον:

—Τὸ Βέλγιον, ἡ Ἑλβετία, τὸ Λιχτενστάιν, ἡ Ὁλλανδία, τὸ Λουξεμβούργον, καὶ ἡ Δανία ἀποτελοῦσι μέρος τῆς Γερμανίας, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κείνται ἐντὸς τῶν φυσικῶν ὁρίων αὐτῆς.

Γεωγραφικοὶ χάρται ὡσαύτως ἀπροκαλύπτως παριστῶσι τὸ Τυρόλον, τὴν Βιέννην καὶ τὴν Τεργέστην ὡς μέρη τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Ὀλίγον πρὸ τοῦ ταξιδίου του εἰς τὸ Παρίσι, ὁ Ἀλφόντος ΙΓ', συνήνητσε γράψαν Ἀθιγγανίδα, τῆς ὁποίας ἡ φυσιογνομία τοῦ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον. Ὁ βασιλεὺς ἠθέλησε νὰ τῆς δώσῃ ὀλίγα χρήματα, ἐκείνη δὲ μὴ ἠρνήθη ἀποτόμως.

—Βασιλεῦ, εἶπε, κράτητε τὰ χρήματά σου. Ἡ φυλὴ μου εἶνε ἀρχαιότερα ἀπὸ τὴν ἰδιάν σου. Ἐγὼ εἰμαι ἡ τελευταία τῶν Ἀλμοραβιδῶν, οἱ ὁποῖοι ἐβασίλευσαν εἰς τὸ Μαρίκον καὶ εἰς τὰ Νοτία τῆς Ἰσπανίας τὸν ἐδέχοντο καὶ δωδέκατον αἰῶνα. Ἐγὼ θὰ τοῦ χαρίσω ἕνα χρυσὸν νόμισμα.

Καὶ ἡ Ἀθιγγανὶς ἔδωκε εἰς τὸν βασιλέα ἕνα χρυσὸν νομίσμα μετὰ τὴν εἰκόνα τοῦ τελευταίου βασιλέως τῶν Ἀλμοραβιδῶν, φονευθέντος τῷ 1147.

—Φύλαξε αὐτὸ τὸ φυλακτὸν, εἶπε. Θὰ σε προστατεύῃ ἀπὸ κάθε κινδύνου. Ἄλλο ὅμοιον μετ' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει. Εἶχα ἐν ἄλλῳ τὸ ὁποῖον ἔδωκα εἰς μίαν ὠραιότατην νέαν ἡ ὁποία ἐπενοσθενεὶ φιπποὺς μίαν ἡμέραν πρὸ ἐγὼ ἔπιτα εἰς ἕνα λάκκον καὶ ἐπληρώθη. Ἐκείνη κατέβη ἀπὸ τὸ ἄλογον καὶ μετ' ἔδεσε τὴν πληγὴν. Οἱ συνοδοὶ τῆς τῆς Ἑλεζαν Ὑψηλοτάτην. Βασιλεῦ, ἀνταρτυθῆς μὴ πάρῃς ἄλλην γυναίκαν. Μόνη αὕτη θὰ σε κάμῃ εὐτυχῇ.

Λέγεται δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἀπόπειρα τῶν Παρισίων ἐκράτει εἰς τὸ χεῖρ του τὸ νόμισμα τῆς Ἀθιγγανίδος τὸ ὁποῖον ἐδείκνυν εἰς τὸν Λουμπὶ. Λέγεται ἐπίσης δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Λονδὸν ἐμαθὲν δὲ ἐκείνη ἦτις εἶχε τὸ ἄλλο νόμισμα εἶνε ἡ πριγκίπισσα Βάττιμπεργ, καὶ δι' αὐτὸ ὁ βασιλεὺς ἀπεφάσισε νὰ τὴν νομμευθῇ.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΗΣ
ΛΑΙΚΗΣ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Γιγαντιαία προίκα.—200 ἰνδου-
μοσία εἰς 13 ἡμέρας.—Τὰ
Γαμηλία δῶρα.

Ἡ δαίμονια κόρη τοῦ Προέδρου τῶν
Ἡν. Πολιτειῶν, ἡ Δεσποινὶς Ρουζβέλτ,
θα σημειώσῃ ἐποχὴν μετὰ τὴν κατὰσκευ-
τὴν τῆς προίκα· τῆς εἰς τὴν ἱστορίαν
τῆς γαμπρῆς. Ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς
18 Φεβρουαρίου, μέχρι σήμερον δηλαδὴ,
αἱ τελευταῖαι διακόσιαι (ἀριθμὸν 200)
ἰνδομοσίου ἔμειναν νὰ κατασκευασθῶσιν
ἀλλ' οἱ ῥάπται σεβαρώτατα ὑπεσχέθη-
σαν ὅτι θὰ εἴναι ἔτοιμοι!

Κατασκευάσθη καὶ ἡ ἰδιαίτερα ἀμαξο-
στοιχία ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ κάμωσιν
εἰς νυμφεῖον τὸ ταξίδι τοῦ μέλιτος. Τὰ
διαμερίσματα εἰνὶ ἐκτάκτως πολυτελῆ,
περιλαμβάνει δὲ ἡ ἀμαξοστοιχία σολόνι,
τραπεζαριὰν, κρεβατικὰ μαρμάρων, καὶ
κουζίναν. Τὴν σελήνην τοῦ μέλιτος θὰ
διέλθωσιν εἰς ἓν μέρος τῆς Φλωρίδος.

Ὁ κ. Λόγκουερθ, ὁ ἀρραβωνιαστικὸς
τῆς Δεσποινίδος Ἀλίκης, ἐδώκεν πρὸς
αὐτὴν θαυμασίον ἀδαμάντινον περιδέραι-
ον. Ἐντὸς τῶν 15 πρὸ τοῦ γάμου ἡ
μυρὼν ἡ ἀκούρατος κόρη ἐπρόκειτο νὰ
παραστῇ εἰς δεκάδας ὁδὸς ἐπισήμων
ὑποδοχῶν καὶ ἐπισκέψεων.

Μέγας ἀριθμὸς γαμηλίων δῶρων
ἐσθασαν ἤδη εἰς τὴν Λευκὴν Οἰκίαν, ὡς
λεγεται ἡ κατοικία τοῦ Προέδρου ἐν Ου-
ώσιγκτον, καὶ ἄλλα δὲ καθημερινῶς φθά-
νουν. Ἡ Βουλὴ τῆς Κούδας ἐψήφισε
5,000 λίρας ἵνα ἀγορασθῇ ἓν δῶρον, ἀλλ'
ὁ Ρουζβέλτ διέβλεπεν ὑπαίτιμὸν πρὸς
τὴν Κυβέρνησιν τῆς Νήσου, ὅτι καίτοι
ἐκτιμᾷ τὴν πρᾶξιν τῆς Κυβατικῆς Βου-
λῆς, νομίζει τὸ δῶρον ὡς πολυδάπανον,
καὶ ἐλπίζει ὅτι δὲν θὰ γίνῃ. Τοιοῦτο-
τρόπως ἡ Ἀλίκη δὲν θὰ λάβῃ δῶρον καὶ
ἀπὸ τῆς Κούδας, ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας
τῆς ὁποίας ὁ πατὴρ τῆς ἐπολέμησεν.

Ταχυδρομικὰ δελτάρια, φέροντα τὰς
εἰκόνας τῆς Δεσποινίδος Ρουζβέλτ καὶ
τοῦ κ. Λόγκουερθ, πωλοῦνται τῶρα κατὰ
χιλιάδας εἰς ὁδὸς τὰς Ἡν. Πολιτείας,
ἔτοιμα νὰ ριθῶσιν εἰς τὰ ταχυδρομεία
τὴν ἡμέραν τῶν γάμων.

Εἰς τὸ ἐμπρόσθιον μέρος φέρουσι
τυπωμένην τὴν διεύθυνσιν: «Κυρίαν
Νικολάου Λόγκουερθ, εἰς τὴν Λευκὴν
Οἰκίαν, Ουώσιγκτον,» καὶ ἐπισθεν
τὰς λέξεις, «Ἐγκαρδιώτατα συγχαρη-
τήρια καὶ ἀρίστες εὐχάς.»

Οἱ πωληταὶ τῶν φωνάζουν ἢ ἔχουσι
τοιχοκολλησὴν ρεκλάμας λεγούσας πρὸς
τοὺς ἀγοραστάς: «Δεῖξατε τὸν πατρι-
ωτισμὸν σας. Συγχαρῆτε τὴν νύμφην
τῆς Λευκῆς Οἰκίας.»

Οἱ ἔμποροι ἐπίσης ἐχρησιμοποίησαν
τὴν εὐκαιρίαν τῶν γάμων ὡς ρεκλάμαν
τῶν εἰδῶν τῶν, ἀγγιλλόντες ὅτι πωλῶ-
σι καπέλλα Ἀλίκης Ρουζβέλτ, κολλά-
ρα, ὑποδήματα, ζῶνας, κτλ.

28,000 εἰκονογραφημένα τα-
χυδρομικὰ δελτάρια, διὰ τὰ ταχυ-
δρομεία τῆς Κύπρου, παρέλαβε τὸ
Χαρτοπωλεῖον Κ. Γ. Ρώσσου.

Κυπριακαὶ τοποθεσίαι, εἰκόνας
ἐκ τοῦ καθημερινοῦ βίου, περικυρσά,
πολύχρωμα κτλ.

ΤΑ ΑΣΤΕΙΑ ΤΗΣ
ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Ὁ Μαρκοκηνὸς μετὰ τὸ χαρῆμι.

Εἰς τὴν Ἀργεζίραν, ὅπου παίζονται
αἱ τύχαι τοῦ κόσμου καὶ ἀπὸ ὅπου πε-
ριμένοντες οἱ θνητοί, καὶ ὅσοι ἀκόμη
δὲν γνωρίζουν ποῦ κεῖται τὸ Μάρκο,
οὔτε θέλουν νὰ τὸ γνωρίζωσιν, ἂν θ'
ἀρεθῶμεν νὰ ζῶμεν ἐν ἱερῇ—εἰς τὴν
Ἀλγεζίραν, ἡ ὁποία σήμερον ἀποτελεῖ
τὸ σημεῖον τῆς κατευθύνσεως ὁδῶν τῶν
βλεμμάτων—μα, ἔρχεται ἐν ἀνένδοτον
πρώτης τάξεως.

Ἐὰν ἀπέγνυμα, φαίνεται ὅτι ὁ ἀν-
τιπρόσωπος τοῦ Μάρκου ἐξηφανίσθη.
Δὲν ἤξευρε τί νὰ ὑποθέσῃ ὁ δεῦξ τοῦ
Ἀλμοδεβάρ, ὁ πρέσβος τῆς Συνδια-
σκέψεως. Ὁ Ράδεβιτς κατέκλυσε τὸν
τηλέγραφον μετὰ κρυπτογραφικὰ πρὸς τὸν
Κάιζερ. Οἱ ἀνταποκριταὶ ἐτηλεγράφη-
σαν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν ν' ἀρήσουν
χῶρον, ὅτι πιθανὸν νὰ εἶχον νὰ τοῦς
ἀαγγεῖλουν νέα καταπληκτικά. Ἐν-
ρίτος τρόμου διέτρεξε τὴν Ἀλγεζίραν,
τὰς καγκελάριας καὶ τὰ δημοσιογραφικὰ
γραφεῖα τῆς Εὐρώπης. Ὁ Ἐλ-Μοχρή
εἶχεν ἐξαφανισθῇ.

Ἀφῆνης τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἀλγεζί-
ραν, ὑπὸ τὸ μυστηριώδες σιληνέφως
μὴ μακρὰ σονοδία γυναικῶν σκιπασμέ-
νων ἀπεδιβάζετο καὶ ὠδεύε σιωπηλῇ
καὶ βραδυπεροῦσα πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον.
Τὸ βουρνούζι τοῦ Ἐλ-Μοχρή προηγίτο
αὐτῆς.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Μάρκου εἶχε
πεταχθῇ εἰς τὴν Τριγγέρην νὰ πάρῃ τὸ
χαρῆμι τοῦ. Καὶ ἐπανήρχετο νὰ ἀναλαβῇ
τὴν θέσιν τοῦ εἰς τὸ Συνέδριον, ἔχων
δυσχένην τοῦ τὴν στρατιάν τῶν γυναικῶν
τῆς ἡδυπαθείας καὶ τοῦ ἔρωτος.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Εὐρώπης ἀνέ-
πνευσαν. Ὁ δεῦξ τοῦ Ἀλμοδεβάρ ἐξε-
βαλε στεναγμὸν ἀνάκουφίσεως. Οἱ ρε-
πόρτες ἀνέστειλαν τὰ τηλεγραφήματά
των. Ὅλοι ὁμοῦ συνεπέραναν:

—Ὁ Ἐλ Μοχρή προβλέπει μακρὰν
τὴν διάρκειαν τῆς Συνδιασκέψεως.

ΕΞΑΦΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ
ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ.

Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας πρὸ ὀλί-
γων ἡμερῶν—προτοῦ ἀναχωρήσῃ ἐξ
Ουίνδσορ διὰ Κοπενάγην, ἵνα παραστῇ
εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Πατρὸς τῆς—ἐκα-
με μίαν ἐξαφνικὴν ἐπίσκεψιν εἰς ἓν νο-
σοκομεῖον πλησίον τῆς πολιως. Ἡ
Αὐτῆς Μεγαλειότης, συνοδευομένη ὑπὸ
τῆς πρ.γκιπίσσης Βικτωρίας, ἔφθασεν
ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου τῆς πρὸ τῆς πρώ-
της ἐξωθύρας, ἐπροχώρησε πρὸς τὴν
ἐισόδον, καὶ ἐκτύπησε τὸν κώδωνα.

Ὁ θυρωρὸς ἤνοιξεν εἰς τὴν Βασίλισ-
σαν καὶ τὴν Πριγκίπισσαν, καὶ ἡ Μεγα-
λειότης τῆς ἡρώτησεν ἂν ἤμπορῇ νὰ εἶ-
ναι τὴν διευθύντριαν.

—Ὅχι, δὲν νομίζω ὅτι μπορεῖτε,
ἀπεκρίθη ὁ θυρωρὸς. Περιέρχεται τὰ
τμήματα μετὰ τὸν ἱατρόν. Ἀλλὰ θὰ πάω
νὰ δῶ. Τί θύομα νὰ πῶ;

—Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, παρκαλῶ,
ἀπεκρίθη ἡ Μεγαλειότης τῆς. Ὁ θυ-
ρωρὸς τὰ ἐχρειάσθη κυριολεκτικῶς καὶ
ἔτριξε καὶ ἔτριξε τὴν διευθύντριαν.

"ΚΥΠΡΙΟΣ,"

ΕΠΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΙΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰ πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	"	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	"	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεία	"	8.
Ἐκ τὸ Ἐξωτερικόν	γρ. χρ.	20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2.
Διατρεβαί: ἰδιαίτεροι συμφωνίαι.
Κυβερνητικὰ ἔγγραφα ὁ στίχος πρὸς 3 πέν.

Τὰ χειρόγραφα

δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στεφ. Φανερωμένης.

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται
πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου.»

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Οἰκονομία—Ἀποταμίευσις,
Πλούτος.

Πώλησις τῶν ασφαλιστέρων Λαχει-
οφόρων Ὁμολογιῶν οἱ ἀντιπροσωπείας
σεβαρῶν Τραπεζιτικῶν Οἰκων, διὰ μη-
νιαίων δόσεων καὶ μετὰ τὴν παραχώρησιν
τῆς τύχης τῆς Ὁμολογίας ἀπὸ τῆς
προκαταβολῆς, ὡς καὶ τῶν τοκομιορδί-
ων.

Ἀκρίβεια, Τάξις, μετὰ
πάσης εὐκολίας περὶ τὴν πληρωμὴν
ἐναντι πάντοτε ἀποδείξεως, θέλουσι συ-
σοδεύει τὴν ὅλην ἐργασίαν.

Πᾶσα σχετικὴ πληροφορία παρέχεται
προθύμως καὶ ἀμέσως.

Διὰ πᾶσαν αἰτησὴν ἀπευθυντέον:—

Κ. ΜΟΥΧΤΑΡΗΝ,

Λεμεσόν.

Ῥφάσματα Κυρηναίας.

Οἱ ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Νήσου,
ὅπου δὲν ὤρισθησαν ἀνταποκριταί, θέ-
λοντες ἐκ τῶν περιφήμων **Κερηνεω-
τικῶν ἀλατζῶν** ἃ ἀπευθύνονται
πρὸς τὸν μόνον ἰδιοκτήτην κ. Νικόλαον
Χρ. Οἰκονόμου, εἰς Κυρήναιαν.

Δείγματα ἀποστέλλονται ταχυδρομι-
κῶς ἅμα τῇ ζητήσῃ.

Θεατρικὴ Βιβλιοθήκη.

περιλαμβάνοντα τὰ καλὺτερα δρα-
ματικά ἔργα, ἑκαστον εἰς τεύχος
χωριστὸν, τῇ ἐπιμελείᾳ Ν. Λά-
σκαρη.—Βιβλιοπωλεῖον Ρώσσου.